

p u s, T-i loomingu perioodid (Pvl. lisa „Kunst ja Kirjandus“ 1934, nr. 51); Alfr. V a g a, N. T. (1939).

V. Em.

*TRILLJÄRV, Aleksander Harald, näitleja, nimetati „Estonia“ kui kutse- lise teatri 25 a. juubeli puhul 1931. a. „Estonia“ teeneliseks näitlejaks; ta on a-st 1931 „Estonia“ Näitlejate Ühingu ja a-st 1936 Eesti Näitlejate Liidu au- liige.

Isikl. saadud andmed. E. H.

TROSSMANN, vt. PALUSALU.

*TRUUSMANN (Trusmann), Jüri, tsensor ja seltskonnategelane, suri 2. VI 1930 ukj. Petseris.

F. T u g l a s, Eesti Kirjameeste Selts (1932); *idem*, Lisandeid Eesti Kirja- meeste Seltsi ajaloole (1933); ülempiis- kop Nikolai Leisma n'ilt (Petse- ris) saadud andmed. T.

TSUMIKOV, Aleksander Aleksandro- vitš, vene linnaomavalitsustegelane ja ajalooarrastaja, sünd. 4. VII 1819 vkj. Tallinnas kaupmehe pojana, õppis keele- teadust Peterburi ülikoolis, oli Peter- buris alul keelte, ajaloo ja pedagoog- iga õpetajaks, võttis ohvitserina osa Krimmi sõjast ja oli siis haridusminis- teeriumi teenistuses. Siirdunud 1870. a-il Tallinna, oli T. Vene linnaseaduse kehtimapaneku järel 1878—94 seal linnavolinikuks, esinedes eesti-vene opo- sitsiooni juhtivaima ning sõnakaima jõuna ja sattudes ajuti teravasse vastu- ollu linnavolikogu saksa rahvusest ena- mikuga. Nähtavasti selle tõttu astus ta jaan-s 1894 linnavolikogust tagasi; surn. 19. III 1902 vkj. Tallinnas. — T. asutas 1857 vene kasvatusteadus-liku ajakirja „Журналъ для Воспи- тания“ (pärastise „Воспитание“) ja samuti vene pedagoogilise seltsi. Oma vaba aja, eriti vanaduspäevil, pühen- das ta ajaloo, eeskätt Eesti-Vene suhete uurimisele Tallinna, Stokholmi ja Sko- kloster'i arhiivides. Moskva Keiserliku Ajaloo ja Muinsuste Seltsi tegevliikmena avaldas ta oma kirjutisi selle välja- andeis, näit. „Чтения Императорскаго Об- щества Исторіи и Древностей Россій- скихъ при Московскомъ Университетѣ“, kui ka „Русскій Архивъ“is ja „Русская Старина“s. T-i töist on tuntum „Осада Ревеля (1570—1571) герцогомъ Магнусомъ, королемъ Ливонскимъ“ (Чтения, 1891).

Энци. Сл. Брокг.-Ефр. (1903); Reval- sche Ztg. 1902, nr. 66 ja 67; „Revaler

Beobachter“ 1902, nr. 65; „Valgus“ 1902, nr. 12; H. R o s e n t h a l, Kultur- bestrebungen des estnischen Volkes (1912), lk. 254 jj.; „Ajalooline Ajakiri“ 1938, nr. 3 (H. K r u u s); TLA-st, Kohtu- ja Siseministeeriumi Perekonna- seisuaktide Arhiivist jm. saadud and- med. R. K-a.

*TUGLAS (end. perekonnanimi kuni 1924 Mikkelson), Friedebert, kirjanik, tegi a. 1931 reisu Skandinaaviasse ja Kesk-Euroopasse ning 1939 Skandinaa- viasse, on ühtlasi viibinud peaaegu igal suvel Soomes. A-st 1929 on T. olnud EKS-i, samuti a-il 1922—23, 1925—26, 1926—27, 1929—30 ja 1937—39 Eesti Kirjanikkude Liidu esimees ning a-st 1935 „Vanemuise“ seltsi juhatuse liige, 1935—38 Rahvuskultuuri ja Rahvahariduse Nõukogu abiesimehi. A-st 1937 on ta Londoni PEN-klubi au- liige. T. on avaldanud veel järgmised teosed: ilukirjanduse alal — romaani „Väike Illimar“ I, II (1937; 2. tr. I 1938, II 1939) ja „Felix Ormusson“ 3. tr. (1937), kogud varemini ilmunud novellidest „Valimik novelle“ (1935), „Kuldne rõngas“ (1936) ja „Kogutud novellid“ I, II (1939); kirjandus- ja kultuuriloo ning kriitika alal — essee „Karl Rumor“ (1930), uurimuse „Eesti Kirjameeste Selts“ (1932) ja „Lisan- deid Eesti Kirjameeste Seltsi ajaloole“ (E. Kirj. 1933; ka äratrukina), „Lühike eesti kirjanduslugu“ (1934, 2. tr. 1936), „Kriitika“ III (1935) ja V—VIII (1936) ning „Kriitika“ I, II ja IV 2. tr. (1935); reisukirjeldised „Teekond Põhja-Afrika II: Alžeeria“ (1929) ja III: „Maroko“ (1930), „Ühe Norra reisi kroonika“ (1939; Anonymuse varjunime all) ja „Teekond Hispaania“ 3. tr. (1938) ning memuaarilise teose „Toompea vanglas“ (1930). T. on teotsenud viljakalt ka tõlkekirjanikuna, eestindades hulga teo- seid eeskätt soome keelest, nagu Aino Kallase „Võõras veri“ (1922, 2. tr. kogus „Valge laev“ 1931; seals. on ilm. 2. trükis „Lahkuvate laevade linn“), „Barbara von Tisenhusen“ (1924) ja „Hundimõrsja“ (1929; mõlemad 2. trü- kis kogus „Surmav Eros“ 1938), „Reigi õpetaja“ (1928), „Katinka Rabe“ (1930), „Püha Jõe kättemaks“ (1932) ja „Tähelend“ 2. tr. (1929), J. Aho „Vaikne meri“ (1923), A. Kivi „Nõm- mekingsepä“ (1934) ja „Seitse venda“ 2. tr. (1935), J. V. Lehtonen'i „Victor Hugo“ (1929), M. Jotuni „Argielu“